אודטה

איך לשמור על כפות הידיים של מכונאים ועקרות בית?

[וגם: איך לגלות זיופים של שמן זית, למנוע החלקות מתוך הסנדלים וללמוד על עצמנו מהאיטלקים. לגזור ולשמור]

אהלן חברים,
מכל הסקטורים העובדים, כפות הידיים של מכונאים ועקרות בית הן הכי מועדות לפורענות. המשחות החריפות להסרת גריז וחומרי הניקוי הביתיים מו־תירים אותן מיובשות, מחוספסות, פצועות, מגורות ומציקות. אלא שיש פתרון: מפה לאוזן נלחש שמה של משחת פלאים המיועדת לניקוי הידיים, שמו־תירה את הידיים הכי שחורות של הגרז'ניק, רכות ונקיות למשעי. ואם את שלו – קל וחומר את אלה של עקרת הבית.

מדובר במשחה גריגרית חומה במרקם של דייסה כבדה, שפותחה כ"בית הבד של הגולן" בקצרין. הי־א לא מלכלכת את הכלים הסניטריים, כי בניגוד לס־בונים טבעיים אחרים המותירים פס שומני מחוספס על הכיור – את הרסק החום הזה ניתן לשטוף בקלות עם זרם המים והכיור נותר אפילו יותר נקי ונוצץ. פירורי הגפת (רסק גרעין הזית) שבמשחה לא סותמים את הביוב, אלא דווקא מנקים אותו – מכנית וכימית. אנשים לוקחים איתם דליים של הסבון החזק והבלתי רעיל הזה לטיולי שטח, ושוטפים איתו הכל: פנים, ידיים, מחבתות. ליטר עולה 45 שקל, והוא נמכר בדליים, בבקבוקים ובצנצנות, בשתי רמות: גרעין גרוס דק (לפנים), וגרוס עבה (לשאר השימושים). מדיווחים מהשטח עולה, שמשחת הסבון הזו פשוט נפלאה גם נגד פצעי בגרות.

אז יוסל'ה – איך זה קרה? מתברר שרק 20 אחוז מהזית הם שמן, ו־80 האחוז הנותרים הם מים ובשר הזית – בחלוקה של חצי חצי. המים הנותרים מהזית בתהליך הפקת השמן הם בעצם תרכיז של פוליפנול ומולקולות נוגדות חמצון נוספות. התוצר הזה נקרא מי־עכר (מים עכורים) והוא מהווה בעיה סביבתית איומה. רוב בתי הבד בעולם נפטרים מהמים האלה בדרכים שפוגעות בסביבה. גם בישראל ובשטחים נשפכים מים אלה לוואדיות ומזהמים מקורות מים רבים. מעיינות כברי ונחל כזיב, למשל, הם מרבץ של בוץ עכור מזוהם וקצף לבן בריוק מהסיבה הזו.

אז בניסיון למצוא פתרון "ירוק" לתוצרי הפקת שמן הזית (אגב, באיכות ובטעם עילאיים, וזה סיפור נפרד) פותחו בבית הבד של הגולן (בראשות ד"ר פיפקו) טכנולוגיות שונות לשימוש מושכל בשאריות הזית. הם הגיעו להבנה שחוץ מהשמן, יש בזית חומרים בעלי תרומה משמעותית לבריאות ולמערכת החי־סונית, בתנאי שהשימוש בהם נכון, ובעיקר במינון הנכון. אוקצוד, משחת סבון מופלאה זו היא אחד מהפיתוחים האלה.

לפרטים נוספים:
www.golanoliveoil.com.

איך לגלות שמן זית מזויף

ואם כבר מדברים על שמן זית ומוצריו, קבלו נתון מהרפן: כמעט בכל בתי הקפה והמסעדות הביגוניות בארץ, כמו גם ברשתות המובילות של בתי הקפה, מגישים לנו בלי למצמץ שמן זית מזויף ליד הסלט. לא מזויף ברמה של להשתין בבריכה, אלא מזויף כמו לעשות את זה מראש המקפצה. פשוט הונאה בעיניים, צבועה בירוק. אין פלא שבעונת המסיק, צריכת שמן הסויה עולה פלאים – צריך אותו בשביל השמן זית(!). כשאני טועמת ומבקשת מהמלצרים הסבר, הם טוענים שזה מה שהשף הומין.

בזמנו, יצרן גדול יצא עם שקיות אישיות קטנות של שמן זית אמיתי למכירה בבתי הקפה בתוספת של חמישה שקלים. הייתי משלמת בשמחה, למרות שמ־דובר במחיר מופקע, אבל מראש לא היה שום צ'אנס למוצר הזה. כי בתי הקפה שהיו אמורים להציע אותו לסועדים, היו מפלילים בכך את עצמם. בדיוק כמו בבדיחה שבה המלצר שואל את יושבי השולחן: "מי ביקש בכוס נקייה?".

אז הנה, הפתרון לכך נמצא בצנרת. משה הלר ממעבדת בקטוכם בנס ציונה פיתח שיטה חדשה לזיהוי זיופי שמן זית. ייחודה הוא בכך שהיא מאפשרת איתור מהימה של שמן סויה או שמן אחר בתוך שמן הזית, אפילו ברמה של כחמישה אחוזים, ולכן ניתן להשתמש בה לאיתור זיופים שלא היו מתגלים בשיטות הבדיקה הרגילות. היא מתבססת על זיהוי חומצת השומן שייחודית לכל סוג של שמן. הבדיקה מגלה את אחוז הסיגמא סטרול שאמור להיות מצוי בשמן זית בכמות אפסית. אם שיעור חומצת השומן גבוה, זה מעיד על כך שבשמן הזית עוררבב שמן סויה או שמן פשוט אחר.

שמן הזית הוא אחד המוצרים שסובלים משיעור זיופים ומהילות גבוה, המוערך על ידי גורמים שונים בכ־40 אחוז. הסיבה לכך היא פערי המחיר בין שמן זית אמיתי לשמנים אחרים והקלות היחסית שבה ניתן היה להסוות עד כה את הזיוף. שיטת הבדיקה החדשנית תאפשר לוודא בביטחון רב יותר שהצרכן מקבל מוצר אמיתי, איכותי ונקי.

המעבדה הזו עוסקת בבדיקות של מזון, תוצרת חק־לאית, מים, שפכים, גזים ומוצרים כימיים, ויש לה סניפי שירות בצפון ובאילת ופרישה של 12 דוגמים ברחבי הארץ. מידע על פעילות המעבדה תמצאו באתר: www.bactochem.co.il.

כל מה שנותר זה שגורם צרכנות ידגום את כל הר־שתות ויוקיע אותן בכיכר העיר. מישהו?

איך לא להחליק החוצה מתוך הסנדלים

אחותי כלה, נשפי סוף השנה כבר מאחורינו, אבל יהיו עוד מסיבות ונשפים, כמובן. ולנשף הולכים בדרך כלל בסנדלי עקב בעלי רצועות דקיקות. אחלה מראה לעיניים, אלא שאליה וקוץ בה: לא תמיד יש ברצועות האלה אחיזה מספקת לכף הרגל, שמחליקה מתוך הסנדל החוצה, ומחרבשת את כל הסקס אפיל. הכוונה למצב הזה שבו עקב הרגל גולש במורד הסנדל למטה ומותיר סנטימטרים שלמים של משטח אחורי ריק, כאילו הנעל גדולה בל־פחות שני מספרים על הנועלת אותה. לעומת זאת, בקדמת הסנדל, מלא אצבעות תמנוניות נשפכות על הרצפה.

אז בפעם הבאה שאת נועלת סנדלי עקב עם רצועות דקיקות – התיזי ספריי לשיער (כן!) בתוך הסנדלים, הכניסי את כפות רגלייך פנימה, ושום דבר כבר לא יחליק לך מתוכם. בגמר הנשף מנקים את הספ־ריי עם מגבון לח. ✪

איור: רחלי שלו־פלאוט

משהו מצחיק ומשובב

http://tec.ltc.it/people/rocchi/funny/europe.html
תעתיקו את הקישור הזה לגוגל תפתחו אותו, ותתחילו ליהנות מחליפים את דגל איטליה בדגל ישראל, ומקבלים את תמונות חד"א הלאומי שלנו תמיד אהבתי אה איטליה ואת האיטלקים. עכשיו אני גם יודעת למה.

הצעות, רעיונות, בקשות, כעסים, טיפים וכל מה שתרצו במייל לאודטה: odetta@maariv.co.il | אנא ציינו את מספר הטלפון שלכם